

Oznanilo

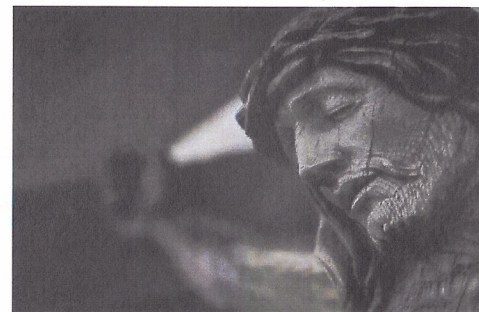
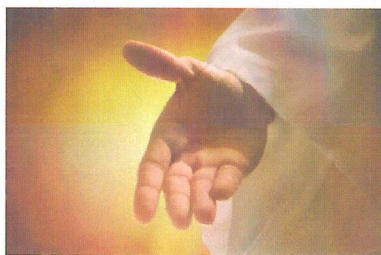
**Najslabša
ob vsej
tragediji
ni brutalnost
hudobnih ljudi,
ampak
molk dobrih.**
(Martin Luther King)

**6. velikonočna
nedelja**

**letu VII /2010-16
1. maj 2016**

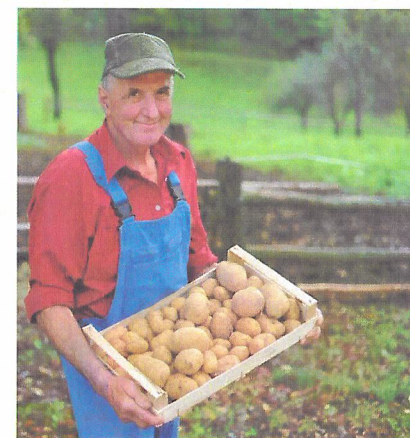
PODARJATI MIR

Koliko ljudem manjka notranji mir! Kako zelo potrebujemo zdravilno navzočnost Kristusovega Duha ljubezni in miru! Kristus je imel notranji mir, zato ga je lahko podaril svojim učencem. Temelj njegovega miru je bil v notranjem razmerju, ki ga je imel z Očetom. V današnjem evangeljskem odlomku kar petkrat omenja Očeta in govori o povezanosti z njim. Kristus tudi nam poklanja svoj mir: »Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši« (Jn 14,27). Kristus nam podarja notranji mir, ki ga težave in žalosti ne morejo vzeti. Njegov mir ni odvisen od zunanjih okoliščin, je drugačen kot tisti mir, ki »ga daje svet«. Ta mir lahko posredujemo drugim le, če ga nosimo v sebi. Zagotovo bomo v slabih odnosih z drugimi, če smo nezadovoljni s samim seboj in ne pustimo, da Kristusov mir prodre v nas. Kristus je zdravnik, on nam pomaga ozdraviti rane notranjega nemira, ki ga je v nas povzročil greh. Kako bomo gledali na druge, na svet in na ljudi okrog nas, je odvisno od naše notranje države. Bolj ko bomo polni Kristusovega miru in

Svetega Duha, drugačni bomo mi in drugačen bo naš pogled. Kristusov mir je mir čistih src, je mir tistih, ki si prizadevajo za življenje po njegovih zapovedih. Notranji mir je tako sad našega življenja po Božjih zapovedih, to pa je sad naše povezanosti s Kristusom. Saj kdor ne ljubi Boga, se ne drži njegovih zapovedi. Mir pa Sveti Duh poklanja tistim, ki se mu odprejo: »Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.«
»Če je mir v tebi, potem na vsakem kraju sveta vlada mir,« je rekel Thomas Merton. Prosimo Kristusa, naj očisti naša srca in jih napolni s Svetim Duhom, da bo v njih prebival njegov mir.

“Nikoli
ne pusti
spominom,
da so
veličastnejši
od tvojih
sanj
in prihodnosti.”
(Doug Ivester)

Notranje razpoloženje

Živela sta dva soseda Jakob in Janez, ki sta obdelovala polja. Zemlja je bila slaba, zato sta morala trdo delati. Kmeta sta živela v enakih razmerah, a sta bila popolnoma različna. Jakob je bil mrk. Vedno je imel pred očmi, kako mora garati in kako ga bolijo roke in noge od trdega dela. Njegov konj ni nikoli šel tako hitro, kot je hotel, in zato ga je stalno priganjal z bičem. Konj je zaradi neprestanega tepeža postal neubogljiv. Zdelo se mu je, da se mu сосед neprestano posmehuje. V njegovem srcu je bil boj. Njegova nezadovoljnost je izvirala iz njegove nezadovoljne in nemirne notranjosti. Sosed Janez pa je bil čisto drugačen. Bil je miren in zadovoljen. Kljub težavam je hitro in marljivo delal. Vsake toliko časa je privoščil konju počitek. Med počitkom se je ozrl po opravljenem delu. Zadovoljen je bil nad tem, kar je naredil in zato je pogumno nadaljeval. Konj je čutil gospodarjevo zadovoljnost in prijaznost ter ubogal vsak njegov gib.

Ko je Janez končal svoje delo, je bil dobre volje, in čeprav je bil telesno utrujen, je bil v srcu srečen in zadovoljen. Razlik med sosedoma niso povzročile zunanje okoliščine, ki so bile pri obeh enako neprijazne, ampak notranja drža. Janez je imel notranji mir, Jakob pa je bil notranje neurejen. V sebi je imel nemir, ki je kvaril življenje njemu in drugim okrog njega.

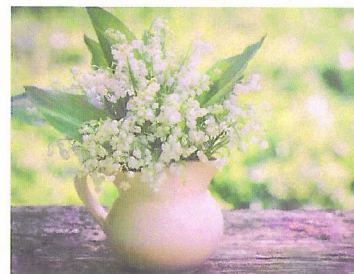
Marijin mesec

Mesec maj je kot Marijin mesec primeren, da poglobimo svoj pogled na Marijo. V zgodovini so si pogosto postavljali vprašanje, ali je Marija, to preprosto judovsko dekle izpred nekaj manj kot dva tisoč let, neke vrste katoliška Boginja«. A dejstvo je, da Marija ni nikakršna boginja v grškem ali rimskem smislu, ampak je navaden ustvarjen človek. Je Božja stvaritev,

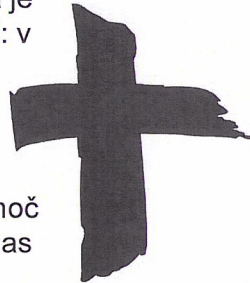
kakor smo vsi drugi ljudje. Enako tudi svetniki. V krščanstvu ne častimo Marije in svetnikov kakor bogove, ampak kot ljudi, ki so se izkazali v svojem življenju, s svetim življenjem, se na tak način približali kot prijatelji Bogu in so mu tudi po smrti, po našem prepričanju, blizu. Zato se k njim zatekamo s priprošnjo, ne pričakujemo pa, da bi Marija ali svetniki izpolnili naše prošnje. Tudi častimo jih ne v istem smislu kot Boga.

Nebeški Oče,
Marijo si izbral za mater svojemu Sinu, on pa jo je na križu postavil za našo mater. Zahvaljujemo se ti za njeno vlogo pri odrešenju in za vso njeno pomoč, ki smo je bili deležni. Prosimo te, naj jo posnemamo v krepostih, da bomo tudi mi dosegli večno življenje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Spomni se,
o premila Devica Marija,
da nikdar ni bilo slišati,
da bi bila ti koga zapustila,
ki je pod tvoje varstvo pribežal,
tebe pomoči prosil
in se tvoji prošnji priporočal.
S tem zaupanjem hitim k tebi,
o devic Devica in Mati:
k tebi pridem
in pred teboj zdihujoč grešnik stojim;
nikar ne zavrzi,
o Mati Besede mojih besed,
temveč milostno
me poslušaj in usliši. Amen.

Znamenje križa istočasno predstavlja križ in naše telo. Z Jezusom ga je Bog sprejel v celoti: v navpičnici nam zariše Božjo pot njegovega Sina do nas ljudi, v vodoravni legi pa moč Svetega Duha, ki nas vedno povezuje, vzpodbuja, tolaži in spominja. Končno pa je znamenje križa prošnja za blagoslov in Božje razsvetljenje za našega duha, naše srce in roke – za vse, kar mislimo, čutimo in delamo.

DAROVI SVETEGA DUHA

LJUBEZEN: Kjer je Sveti Duh, tam je ljubezen. Ljubezen je več kakor čustvo. Sicer bi imeli ljubezen samo do nadvse ljubkega otroka. A ljubiti moramo vse otroke, tudi trmaste. Ko Sveti Duh v nas razplamti Božjo ljubezen, je kakor da bi vtič vstavili v vtičnico. V tebi so vsa čustva, ki jih ima Bog sam za tisto, kar je ustvaril: ljudi, živali, cvetlice. Bog je nor od ljubezni do nas. Božja ljubezen ne postavlja pogojev, ni ljubezen za nekaj časa. Prava ljubezen »nikoli ne mine«. Je zvest. Spreminja vse, zlasti tebe, tvoje mišljenje in ravnanje. Z Božjo ljubeznijo v sebi gledaš vse z novimi očmi.

VESELJE: Kjer je Sveti Duh, tam je veselje. Predstavlja si rokovski koncert, kjer vsi vriskajo, plešejo, dvigajo roke in skačejo. Jezus je premagal smrt! Odrešeni smo. Raj nam je odprt. Lahko plešemo od sreče, tudi če imamo kopico težav. V nebesih rajajo angeli. Jezus pravi, da je med nebeškimi angeli večje veselje nad enim spreobrnjenim grešnikom kakor nad 99 pravičnimi.

MIR: Kjer je Sveti Duh, tam je mir. Ves notranji nemir preneha. Žalost izgine. Tesnoba se izgubi. V tebi se naseli ravnovesje, tvoje strasti te ne premetavajo kakor list v vetru. Drugi

občutijo tvojo harmonijo in so radi v tvoji bližini. Mir v tvojem srcu je privlačen in nalezljiv.

POTRPEŽLJIVOST: Kjer je Sveti Duh, tam je potrpežljivost. Kjer drugi omagajo, ti vztrajaš. Njihovo trenutno navdušenje kopni. Kjer si prej zmogel teči 800 metrov, zdaj tečeš maraton. Neuspehe odpihneš kakor nič. Sveti Duh te dela borca, ki nikdar ne odneha. Drugi ugibajo, od kod imaš moč. Ti pa dobro veš: Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva ... se ne pusti razdražiti, ne misli hudega ... vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenese.

“Dve stvari mora imeti človek, če hoče uspeli v življenju: srečo, torej ugodno priložnost, in pamet, da zna to ugodno priložnost tudi izkoristiti.”
(afganistanski pregovor)

“Ne sprašujte se, kaj svet potrebuje, vprašajte se, kaj osrečuje vas. Potem pojdite in uresničite to. Kajti tisto, kar svet potrebuje, so srečni ljudje.”
(Howard Thurman)

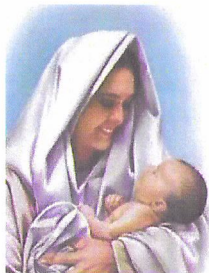
Sveti Duh – vir resnice,
 Ti Božji Duh – darovalec življenja!
 Preseneti me ... sredi vsakdana.
 Zasleduj me ... v vseh mojih načrtih.
 Preobrazi me ... v mojih spoznanjih.
 Napolni me ... z vsemi svojimi darovi.
 Krsti me, ... da se očistim.
 Zbudi moj talent, ... da bom ustvarjal.
 Deluj v meni, ... da moj jaz izginja
 Vžgi svojo karizmo, ... da pričujem o tebi.
 Dohiti me, ... ko bežim.
 Zberi me, ... ko brezciljno tavam.
 Vzpodbudi me, ... ko popuščam.
 Daj mi pospešek, ... ko zmorem.
 Hiti mi naproti, ... ko te kličem.
 Hodi ob meni, ... ko sem zamišljen.
 Daj mi razumevanje, ... ko ne razumem.
 Dvigni me, ... ko otpnem.
 Drezaj v mene, ... ko sem neodločen.
 Razsvetli me, ... ko sem izkušan.
 Prežari me, ... ko postajam hladen.
 Preplavi me, ... ko sem samovšečen.
 Prepoji me ... ko sem prazen.
 Razveseli me, ... ko sem žalosten.
 Objemi me, ... ko sem osamljen.
 Moli v meni, ... ko ne najdem besed.
 Tolaži me, ... ko sem zapuščen.
 Zdravi me, ... ko sem bolan.
 Drži me, ... ko padam.
 Ščiti me, ... ko sem nemočen.
 Objemaj me, ... ko govorim od hrepenenja.
 Vriskaj v meni, ... ko te ljubim

Kaj se je zgodilo na binkošti?
Petdeset dni po svojem vstajenju je Gospod iz nebes poslal Svetega Duha na svoje učence. Začel se je čas Cerkve. (KKC 731–733)

Na binkošti je Sveti Duh iz prestrašenih apostolov naredil pogumne Kristusove priče. V najkrajšem času so se tisoči dali krstiti: to je bila rojstna ura Cerkve. Čudež z jeziki na binkošti kaže, da Cerkev od začetka obstaja za vse; se pravi, da je univerzalna (lat. za gr. katoliška) in misijonska. Nagovarja vse ljudi, premaguje etnične in jezikovne meje in vsi jo lahko razumejo. Vse do danes je Sveti Duh življenjski eliksir Cerkve.

V nebesih imamo mater.
 Ker je v Bogu in z Bogom,
 je blizu vsakemu od nas,
 pozna naše srce,
 lahko sliši naše molitve,
 lahko nam s svojo
 materinsko
 dobroto pomaga.
 (Benedikt XVI.)

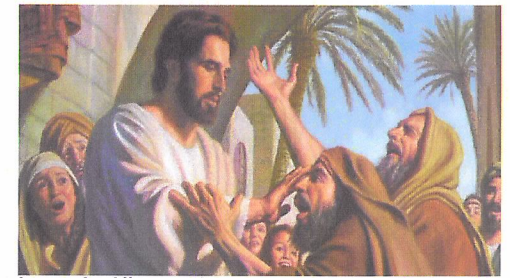

Marija,
 Kraljica ljubezni,
 čuj nad ženami
 in njihovim
 poslanstvom
 v službi človeštva,
 miru in razširjanja
 Božjega kraljestva.
 (sv. Janez Pavel II.)

Mir, ki ga svet ne more dati

Z Jezusom in apostoli smo pri omizju zadnje večerje. Jezus je pravkar zbranim učencem zaupal svojo oporoko, izročil jim je novo zapoved, zapoved ljubezni. Juda Iškarijot je že pri velikih duhovnikih, kjer se pogaja za 30 srebrnikov, toliko bo nanese njegova izdaja prijatelja in učitelja, Jezusa iz Nazareta.

Jezus: “Tolažnik pa, Sveti Duh, vas bo učil in spomnil vsega, kar sem vam povedal.” Tolažnik je v izvornem grškem besedilu evangelija tudi svetovalac. Danes bi lahko rekli terapevt. Sveti Duh je božji svetovalac in terapevt. Kakšen dolg skok v prihodnost si je privoščil Jezus! Kot da bi vedel, da smo ljudje 20. in 21. stoletja zašli v slepo ulico sebičnosti in individualizma, da kot Juda Iškarijot trgujemo z zakonskimi, partnerskimi, starševskimi in družinskimi odnosi in se poživljamo na žrtve nedolžnih otrok; da smo postali herodovska družba, ki pobija nedolžne v imenu vladavine svobode, enakosti in bratstva. Dragi Jezus! Daleč si gledal in nas ujel v tem dušečem ozračju

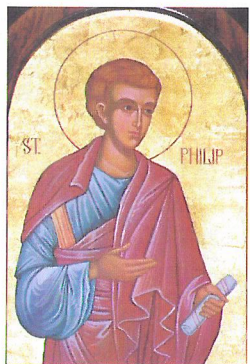
brezbrižnosti, samozadostnosti, materialno-kapitalistične miselnosti, samomorilne nagnjenosti k tekmovanju in zmagi za vsako ceno. Pošlji svojega Svetega Duha, tolažnika in svetovalca, božjega terapevta, da ozdravi rane, ki si jih zadajamo v naših medsebojnih razmerjih. Povabi nas k prijateljskemu omizju zadnje večerje in tudi nas vpelji v največjo zapoved, zapoved ljubezni, razumevanja in odpuščanja.

Mir vam dajem, ne kakor ga daje svet. Jezus nam obljublja mir, ki ga svet ne more dati. Živimo v svetu finančnih koristi, družbenih in političnih lobijev, svetu hitrega in lahkega zaslužka, svetu kršenja človekovih pravic, svetu sodobnega suženjstva, bleščočih načel demokracije, svobode, enakopravnosti. V resnici pa? V svetu, ki si zatiska oči, ko se v Egejskem morju utaplajo begunci; v svetu, ki je molčal, ko je v Bosni in Hercegovini prej v miru živeče katoličane, pravoslavne in muslimane spremenil v smrtno sovražnike. Jezus je pri omizju zadnje večerje skupnosti apostolov in po njih Cerkvi izročil zapoved ljubezni, odpuščanja in usmiljenja. Sveto leto usmiljenja nas vabi, da postanemo preroki miru, ki ga svet ne more dati, glasniki nenasilja, apostoli sprave.

SVETNIK TEDNA

3. maj / FILIP

Filip (Zdenko) je bil prvi, ki ga je Jezus naravnost poklical med svoje učence: »Hodi za menoj!« In Filip je šel za njim. Brž nato je prav po apostolsko poiskal svojega prijatelja Natanaela (Jerneja)

in ga povabil k Jezusu: »Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes in preroki, Jezusa iz Nazareta. Pridi in pogledaj!«

Kot ga srečamo v evangeliju, je moral biti Filip odkrit in živahen, družaben in priljuden. Nanj so se obrnili pogani, ki bi bili zadnje veliko noč radi videli Jezusa. Po izročilu naj bi po Jezusovem vnebohodu oznanjal blagovest po Scitiji ob Črnem morju in po Mali Aziji. Poganski duhovniki so ga dali pribiti na križ in so na križu visečega pobili s kamenjem.

Danes je posebno nujno prepričati, da bi se zakon zamenjeval z drugimi oblikami zvez, ki temeljijo na šibki ljubezni. Samo na skali popolne in nepreklicne ljubezni med možem in ženo je mogoče postaviti temelj za izgradnjo družbe, ki bo dom za vse ljudi. (Benedikt XVI.)

OZNANILA

1. V četrtek, 26. maja 2016, bomo imeli izlet skupnosti. Šli bomo "iz Dunaja na Dunaj". Obiskali bomo cerkve, molilnice in prostore različnih cerkva in verskih skupnosti: evangeličanska cerkev, pravoslavna cerkev, muslimanska mošeja in katoliška cerkev. Ideja je: iti nekam, kjer ne bo predaleč, ne predrago, kjer ni dosti hoje, kjer še nismo bili. Lepo vabljeni - prosim za prijavo. Ob prijavi: 20EUR. Prijave do 15. maja 2016.

**Slava Očetu
in Sinu in Svetemu Duhu,
kakor je bilo v začetku,
tako zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.**

Nikoli ne pozabimo, da nas ljubi Bog, ki je ljubeč kot oče in mati, njegov Sin, kije postal človek kot mi, je umrl in vstal, in Sveti Duh, ki je vez ljubezni in bi rad prenovil naša srca.

Kakor ni psalma, ki ga ne bi končali z molitvijo Slava Očetu, naj ne bo nobenega dejanja v našem življenju, ki ga ne bi začeli in končali s hvalo v čast Sveti Trojici.

Končno pa se zavedajmo, da je Božja slava, da mi resnično živimo. Živeti pomeni rasti kakor Jezus »v modrosti, pri Bogu in pri ljudeh«, kakor se spodobi kristjanom.

Mogočni, večni Bog,
z mojimi brati in sestrami
si me ustvaril zase – da te spoznam,
da te ljubim,
da ti služim
in nekoč pridem k tebi.

Vse, kar je na zemlji, si podaril nam ljudem,
da z njeno pomočjo lahko živimo v tvojo slavo
in svoji poklicanosti primerno.

Podari mi odprtost, da spoznavam,
kaj me vodi k tebi, da to izbiram
in da odklanjam to, kar me od tebe ločuje.

Daj mi svojega Svetega Duha,
da hrepenim po tem in izbiram le to,
kar me vedno bolj vodi k cilju, za katerega sem ustvarjen.
Amen.

Blagor žalujočim (ne žalostnim). Za žalost si je treba vzeti čas, jo spraviti iz sebe. Bolečino je treba izkričati, iztultiti. Nikoli zvečer ne zaspate z jezo in žalostjo, ker se boste zbudili še bolj žalostni in jezni.

Ponoči se čustva še stopnjujejo. Zaspati je treba z dobrimi mislimi. Vsaka pretrpljena žalost in bolečina te utrdi, naredi močnejšega. Če bolečino pogledaš z dobrim pogledom, se njeno želo omehča (škof Jurij Bizjak).

Svet govori: veselje, sreča, zabave, to je nekaj lepega v življenju. Pozablja pa, da so na svetu tudi bolezen, bolečina v družinah. Svet noče jokati, raje se ne zmeni za boleče stanje in ga skriva. Vendar pa je samo tisti, ki vidi vse resničnosti življenja in tudi joka v svojem srcu, lahko srečen in potolažen od Gospoda in ne od sveta. (papež Frančišek)

**STE SE DANES
ŽE NASMEJALI?**

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

“Natakar, ali vaš ansambel zaigra tudi kaj po želji gostov?” “Seveda!” “Potem pa članom ansambla povejte, naj zaigrajo biljard, da bom lahko v miru pojedel večerjo.”